

109537
ref

Offisielle gravskjendere

Arbeiderbladet 21-12-95

Bortsett fra røveri fra gamle gravhauger, har gravskjending stort sett vært et etterkrigsfenomen i Norge. Det har i stor grad foregått i offisielle former, med statens og kirkens velsignelse. I alle fall i Oslo bispedømme ble NS-folks familiegravsteder slettet og gravlegater inndratt til fordel for statskassa. Gravsteiner og navneplater var forbudt i alle fall til 1948. I oktober 1993 ble det forevet alvorlig hærverk på en stedfortredende gravplass, med knusing av et steinkors og fjerning av en bronseplate med påskrift: «Norges falne frontkjemper og frontsøstre i 2. Verdenskrig til minne. Vi som kom hjem, hilser dere».

Til tross for at gjerningsmenn og -kvinner har skrytt av dette både til TV2 og lokalaviser, har ikke lensmannen i Bamble pklart å oppklare forbrytelsen, som selvsagt ble anmeldt.

For noen år siden ble det utført sprengning ved familie-

gravstøtten til prost Jon Quisling på Gjerpen kirkegård. Da ble det gitt bot. Den ble dekket ved innsamling i lokalavisen. Kirkevergen har ikke vedlikeholdt gravstedet, til tross for gravlegatet som finnes. Teksten på steinen er så dårlig at den som skrev en helsides artikkel om gravstedet lørdag 25/11 i Varden, ikke engang så hvor mange som var gravlagt der. Seinere er gravsteinen tilsølt med hvitfarge.

Det ser ikke ut til at gravfreden respekteres på noe hold. Noen fant det passende å sette opp en nynazistisk plakate på graven. Journalister ligger på lur bak kirkegårdsmuren på merkedager. Se reportasje 25/10-95, hvor det ble beskrevet slåsskamp på gravstedet.

Blomster og kranser fjernes, eller plasseres på graver i nærheten. Gravlys slukkes. NS-folk og deres familier har lært at de ikke har rettssikkerhet i Norge,

selv ikke etter døden. Kan man ikke respektere kirkegårdsfreden, har man ikke noe på en kirkegård å gjøre!

I.C. Stridsklev